

Olv.: Ez 18,25-28 – Fil 2,1-11 – Mt 21,28-32

Példabeszéd az engedetlen testvérekről

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

“A nép üdve Én vagyok!” - mondja az Úr, - ismételtük ezt a nagyon szép prófétai üzenetet. A próféta által üzeni nekünk ezt az Isten. Azért különösen aktuális ez, mert az ember úgy gondolja, hogy ebben a világban megtalálja az élete teljes értelmét. Isten gondolata azonban az, hogy értelmes életet éljünk, teljes életet éljünk, de mindenképpen egymás szolgálatában. Ha ezt kizárjuk, akkor elvesz az életünk értelme. Nehéz ezt belátni, mert mindenki úgy gondolja, hogy a saját életnek a kovácsa, holott az életünk az Isten kezében van. Mi magunk annyit tehetünk, hogy jól felhasználjuk ezt az ajándékba kapott életet. Jó célra fordítjuk az adottságainkat, az időnket.

Ezt a szentmisét egy meghalt testvérünkért ajánljuk fel, akinek az élete erre példa. Mennyire kiszámíthatatlan az ember lépése is. Egyszer csak becsukja maga mögött az ajtót, - az ő estében erről volt szó, - és amíg elérkezett a kertkapuig, addig elfogyott az élete. Ennyi. Mi még itt vagyunk. Nekünk még van időnk. Nem tudjuk, hány lépés van még hátra, de ezt úgy tervezzük meg, ahogy ezt Isten elvárja tőlünk. A szentmisét meghalt István testvérünkért ajánljuk fel.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Minden rólunk szól. Minden az emberért történik. A világot Isten az embernek teremtette. Ajándékképpen odaadta nekünk embereknek ezt a szép világot. Megteremtett bennünket és mindegyikünket elhalmozott csodálatos adottságokkal és elvárja, hogy a világot Isten ajándékaként értékeljük. Tőlünk azt várja, hogy tudatosítsuk magunkban, mekkora ajándék ez az emberi élet. Ne állandóan azzal foglalkozzunk, hogy mettől meddig tart, mennyi időm volt, mennyi időm van, hanem valóban azzal foglalkozzunk, hogy ez a mi emberi életünk valóban teljes legyen. *Igazi emberi életet éljünk.* Múlt vasárnap arról elméltünk, hogy ez az ember számára akkor lehetséges, ha *fölismeri a szeretet hatalmát. Ha fölismeri az Atyaisten világot hordozó, embert átölelő szeretetét.* Lehet úgy gondolkodni a világról, hogy semmi köze hozzá az Istennek. Jaj a világnak, ha a mi emberi, egyéni szempontjainkra hivatkozva törődünk vele.

***Isten úgy gondolta, hogy mi emberek valóban
az Ő szándéka szerint éljünk
és az Ő akarata szerint tartozunk össze.***

Jaj nekünk, ha elhatalmasodik rajtunk a mi egyéni törekvésünk és semmi közünk nem lesz egymáshoz. Jézus pontosan azért jött, hogy helyreállítsa a rendet. Jézus maga mondja: - Azért jöttem, hogy életük legyen, mégpedig bőségben legyen, - azaz

teljesebb életük legyen.

Nem azt mondja, hogy jobb életük legyen, mert az ember jobb életének sok-sok feltétele van, azon múlik, mit csinálunk ezzel a világgal. Egyesek megragadják ezt a világot és kizsákmányolják. Közben elszegényítik azokat, akik erre a világra születnek. A múlt héten olvastam, hogy hány száz millió ember éhezik ezen a világon. Miért? Azért, mert egyesek úgy gondolják, övük a világ, másnak meg annyi se juthat ebből a világból, hogy jóllakjon.

A jobb élet függ attól: hogyan gondolkodunk erről a világról.

Évtizedek óta foglalkoznak azzal, milyen veszély fenyegeti földünket. Konferenciákat tartanak, szerződéseket írnak alá és semmi se változik. Beharangozták a komputeres világot, ebből lett Bill Gates a világ egyik leggazdagabb embere. Azt ígérték, hogy ezen túl ezek a hordozók őrzik az adatainkat és nem lesz már szükség ceruzára. Azóta több erdőt irtanak ki, a komputeresek ontják a papírokat, mert azt hiszi az ember, hogy az adott szót, a becsületet pótolni lehet papírokkal.

Nézzük az ember életét. Az ember jobb életének számtalan feltétele van.

Legalapvetőbb feltétele, amiről annyit beszélnek ma lépten-nyomon – és ne felejtsük el, mindig arról beszélnek sokat, ami hiányzik, amivel baj van, - a szolidaritás, ami nincs. Nem lehet törvényekkel, parancsolatokkal előírni a szolidaritást. Egy ember vagy felnőtt erre és úgy él ebben a világban, mint testvére az összes többi embernek, vagy a másik kárára gyarapszik.

Testvérek!

Jézus nem azért jött, hogy jobb világot teremtsen. Jézus azért jött, hogy életetek legyen, több, teljesebb életet éljen az ember. Ez a vasárnap arról szól, hogy az embernek milyen lehetősége van arra, hogy az élete kiteljesedjen. Halálakor úgy nézzen vissza, hogy nem kizsákmányolta a földet, nem tönkre tette az embereket maga körül, hanem a javukra, hasznukra élt. Nem kihasználni, hanem használni akart. Végeredményben ez a mérce. Ezért mondja Jézus, hogy életük legyen.

Jézus amikor találkozik a tömeggel, akkor elsősorban nem azzal foglalkozik, hogy ettek vagy nem, - bár erre is gondolt, - hanem sok mindenre kezdte tanítani őket. Jézus egészen másképpen gondolkodik. Nem azon múlik elsősorban az ember élete, hogy mit eszik, mibe öltözködik, milyen körülményei vannak, hanem

minden azon múlik, hogy áll a szívével, hogyan gondolkodik.

Éhezni is lehet egy rövid ideig, ha közben az ember gondolatilag átalakul. A jóllakottságtól is megcsömörlik az ember, ha közben a gondolatai rossz úton haladnak.

Ezen a mai vasárnapon Jézus válaszol ezekre a kérdésekre. Nekünk keresztényeknek Jézus az Isten megtestesült Szeretete. Két lábon járó Szeretet ebben a világban. Mindenki csak jót tett és erre akar mindenkit megtanítani. A világ sokféleképpen jellemzi Jézust. Most a tanító Jézus áll a középpontban, a Mester.

Mi általában Jézus tetteire hivatkozunk. Nagyon jól tudjuk, mit ér a szó, ha nem igazolja az élet. A tanító Jézus felé bátran fordulhatunk. Mester: *Magister*, latinul még inkább kiemeli az üzenetet. *Magis*, azt jelenti: jobban. Jobban tudja, ismeri a valóságot. A Magister bárkinél jobban ismeri az igazságot. A zsidók azt mondták: Rabbi, isteni tanító. Vajjon a mi számunkra Jézus valóban isteni Tanító? Jézus megtanít bennünket az értelmes életre. Mikor élünk igazi életet? Ez a mai evangélium erre ad választ.

***Akkor élünk igazi életet,
amikor fölismerjük az Isten akaratát és azzal azonosulunk.***

Hogy lehet elnyerni Isten barátságát? Úgy, hogy Isten akaratához igazodunk!

Ez az út! Nincs más út! Nem kell ettől megijedni. A mai világ liberális gondolkodású, de a valódi liberális gondolkodást teljes egészében hamisan értelmezik. Ebben a gondolkodásban minden az egyénről szól, az egyén lehetőségeiről, de a kötelezettségeit agyonhallgatja. Minden az egyéni érdekek szolgálatában áll. Ez az elferdített liberális gondolkodás. Ettől szenved, ebbe belepusztul a világ. A világ az emberiség nagy családját jelenti. Egy nagy családban nem lehet így élni. Jézus, a Mester azt mondja, akkor él az ember igaz életet, ha Isten akaratához igazodik. Ő erre a példa. Az emberek az Ő idejében sem hallották meg tanítását. Az előfutárára, Keresztelő Jánosra sem hallgattak.

Az ember szembesüljön önmagával és döntsön!

Nem akarunk dönteni. Márpedig életünk legfontosabb időszakai, kegyelmi időszakai azok az órák, napok, hetek, amikor az ember dönt. Felülvizsgálja az életét és ez meghatározza az útját.

***Jézus azt akarja,
döntsenek az emberek, hogyan is állnak az Isten akaratával.***

Ennek teljesen ellenállnak az írástudók és a főpapok. Miért? Azért, mert ők meg vannak győződve arról, hogy Isten mellett döntöttek, Isten akaratát megtartják, teljesítik, - beképzeltségükben, önhittségükben, - közben tőlük szenved a környezetük. Elviselhetetlen terheket raknak az emberekre. Jézus ezzel a példázattal velük konfrontálódik. Ők nem fogadják el azt, hogy ha az ember főpap, írástudó, vagy farizeus is, vizsgálja felül az életét, térjen meg. Úgy gondolják, erre nekik nincs szükségük, mert ők megtartják a szabályokat. A vámosok, az utcanők – ahogy hallottuk, akiket ők semmibe vettek, - meghallották ezeket a szavakat, engednek ennek a szembesítésnek és megváltozik az életük. Ezért mondja Jézus: Megelőznek benneteket!

Testvérek!

Nagyon érdemes az igenekre meg a nemekre figyelni.

Azt hallottuk: mondják az igeneket, de nem teszik. Ezek a főpapok meg az írástudók. A bűnös emberek a nemet mondták az Istennek egyfolytában egész életvitelükkel és amikor igazából szembesültek ezzel, akkor innen volt visszaút. Általában ilyenek vagyunk mi emberek, hogy *igent mondunk* és nem lesz megfelelő következménye az igennek. *Nemet mondunk*, ha van hozzá bátorságunk. Most van bátorsága az embernek, csak mondjuk a nemeket, - mert én merek nemet mondani, - de azzal már nem foglalkozunk igazából, hogy ez most mi, az állásfoglalásunk? Dehogy. Csak mondjuk.

Gondoljunk arra is, hogy a *nem* meg az *igen* milyen jelentős az életünkben. Jézus beszélt egyszer arról: - Beszédeitek legyen igen-igen, nem-nem. - Nagyon sokan vannak, akik *igent* mondanak és minden erejüket összeszedik, hogy ennek az igennek megfelelő cselekedeteik legyenek. Vannak akik *nemet* mondanak és vállalják, még ha nem is értünk vele egyet. Itt igazából azokról van szó,

akik sem az igent, sem a nemet nem merik vállalni. A baj ez.

Az emberiség legnagyobb baja ebből adódik, hogy jól megfontolt érdekünkben általában *bólogatunk, igent mondunk, de becsapjuk a világot*. Elhitetjük a világgal és az emberekkel, hogy igent mondunk, aztán *az életünk nem igazolja ezt*. Tessék megnézni az összes kapcsolati rendszert, kezdve a házasságtól, a különböző szerződéseken, a különböző szövetségeken át. Úgy tűnik, hogy igen, még alá is írnak valamit és aztán teljesen másról szól az élet. Ez minden bajunk. Ez a mai evangélium erre figyelmezteti a farizeusokat - ők az igent mondók, - és minket is általában embereket, akiket ez kísért. Nem véletlenül beszél erről Jézus.

A langyos igenből nincs visszaút.

A langyos igen valójában elődázza a kérdést. A langyos igen rászéd bennünket arra, mintha minden rendben lenne, pedig semmi sincs rendben. A langyos igen elődázza az igazi megújulást, mert innen nincs fölállás. Nincs visszaút.

A nem is jobb, mint egy langyos igen.

A nemben valami még bent lehet. Az ember egyszer csak gondolkodhat, szégyenli magát, lelkiismeret furdalása támadhat.

Innen van visszaút. Jézus erre utal ebben az esetben.

Testvérek!

Ezen a mai napon gondolkodjunk el azon, akarunk-e igazi emberi életet élni?

Ha igen, akkor *dönteni kell, azonosulni az Isten akaratával*. Ennek következményei vannak egyéni életünkre és az egymással való kapcsolatunkra. Azért fontos ez, mert amikor sarokba szorul az ember, amikor sorscsapások érik, akkor általában hárítja a felelősséget. Hallottuk az olvasmányban, a zsidók Babilonban vannak, mindenért Isten okolják. Elhurcoltak bennünket, szenvedünk, Isten az oka. Feláll Ezekiel próféta és azt mondja, gondolkodjatok el azon, mi a ti felelősségetek. Erről szól a mai evangélium, *az ember hárítja-e a felelősséget, vagy vállalja*. Gondoljunk a liturgiára, hányszor mondjuk azt, hogy *amen*, azt jelenti: igen. Mondjuk az igeneket.

Ha teljes életet akarunk élni, akkor átgondolandók az igenjeink.

Ha ezek valódiak, akkor van remény arra, hogy igaz életet élünk. Ez az Isten akarata szerinti élet. Kérdés, hogy mi is akarjuk-e?

+ **A M E N** +

Szentmise befejezése. Útravaló

Jézus nem parancsol, Jézus nem diktál. Jézus vonz bennünket! Aki képes engedni ennek a vonzásnak, az meghozza a maga döntését. *A döntés kegyelmi időszak*. Nem azt jelenti, végérvényesen meghatározott ezentúl minden, hanem végérvényes az irány, amely megőrizhető Isten segítségével. Gondoljunk erre, mert a keresztyénységünkről van szó és a világ sorsáról. Ebben a mostani világban megnövekedett a vallás iránti érdeklődés, de nem keresztyén értelemben, hanem valamifajta kíváncsiság. Kutatása annak, mit is jelent ez. De azért e közben azok, akik komolyan gondolják a keresztyénységüket, azok azért gúny tárgyai maradnak. Legyünk ezzel tisztába. Kérdés az, le tudjuk-e vetkezni a világ gúnyolódását, vagy ez határozza meg az utunkat. Isten segítsen bennünket a döntésben.

+ **Á L D Á S** +